

Dinsdag 21 april 2020.

Aan de gemeente van Hemmen:

Genade zij u en vrede van Hem die is en die was en die komt...!

Het is 9.00 uur. Vanavond zal de premier rond 19.00 uur de nieuwe maatregelen bekend maken van de regering waar we ons aan zullen moeten houden de komende tijd. Of het 'nieuwe' maatregelen zijn, of de 'oude', dat is de vraag waar de kranten vandaag bol van staan. Ik lees dat de publieke opinie snakt naar versoepeling van de maatregelen, maar dat er tegelijkertijd aan zeker drie van de vijf voorwaarden die het Outbreak Management Team heeft gesteld om tot die versoepeling te komen, nog niet voldaan is. Ik wacht in spanning af: zal het kabinet opnieuw gevoelig blijken voor de publieke opinie, zoals al eerder het geval was, of zullen de wetenschappelijke adviezen zwaarder wegen? Wat moet het moeilijk zijn om dit soort afwegingen te moeten maken terwijl er zoveel belangen meespelen: gezondheid, economie, geestelijk welzijn... Ik heb bewondering voor alle mensen op bestuurlijke posten die belangrijke beslissingen moeten nemen en dat naar beste eer en geweten proberen te doen. Ik ben benieuwd wat we te horen krijgen vanavond. Dat de kerken voorlopig gesloten zijn en we ook tot Pinksteren nog niet bij elkaar in de kerk kunnen komen, daar ben ik wel zeker van. En eerlijk gezegd vrees ik dat we elkaar daarna ook nog niet één, twee, drie in de dienst zullen ontmoeten...

Ondertussen denk ik na over de geestelijke gezondheid hier in huis. Volgende week is het vakantie. Maarja, we gaan natuurlijk nergens heen. En een zoete inval hier thuis creëren zit er dit keer ook niet in. Dus wat gaan we verzinnen om niet in een algehele lethargie te vervallen of nóg meer uren hangend op een bank met een mobiel door te brengen? Dat wil zeggen: wat ga ik verzinnen om de jongens niet de hele dag....enz. Volgens mij worden zij het namelijk niet zat, maar ik kan er zo langzamerhand niet meer tegen om het aan te zien! Op mijn vraag of ze zelf een suggestie hadden voor een zinvolle invulling van de tijd, ontspon zich eerst een discussie van een half uur 'waarom hier in huis ALTIJD ALLES zinvol en educatief moest zijn' en dat 'NIETS DOEN juist de essentie van vakantie was', voordat ze plechtig beloofden om eens na te denken over EEN activiteit, vooral geen hele serie, of laat staan een project, zoals ik in gedachten had. Dus het programma voor volgende week is nog in ontwikkeling zullen we maar zeggen...

En hoe zit het met mijn eigen geestelijke gezondheid? Hoe zit het met het geestelijk welzijn van al die moeders en vaders die thuis zitten, thuis moeten werken met kleine kinderen, of met tieners, of weer thuiswonende studerende

jeugd? Die snakken natuurlijk allemaal naar versoepeling van de regels, naar het openen van de deuren van scholen, kinderdagverblijven, HBO's en Universiteiten. Om van alle andere mensen in de horeca, de detailhandel, de sport en de gezondheidszorg maar te zwijgen! En allemaal snakken we er óók naar dat de verspreiding van het virus wordt bedwongen, dat we uiteindelijk weer kunnen leven in een maatschappij die niet bepaald wordt door angst voor besmetting. Ik zit om 19.00 uur voor de televisie vanavond om te horen wat ervoor nodig is om dat met elkaar te bereiken.

Om mentaal fit te blijven, trek ik mij in ieder geval op gezette tijden terug van het gezin. Terwijl de rest met een mobiel hangt op de bank, ga ik dan iets voor mezelf doen. En laad me op aan de woorden van God.

Ik groet u!

God zal u sterk en krachtig maken, zodat u staande zult blijven en niet meer zult wankelen. Hem komt de macht toe, voor eeuwig. Amen.

Ds. A.E.I. Zaal

